

Roman Ševčík: **Cítím radost,**
že krásu uchovám... (...4)

...ac **bibliothecae** habent
sua fata. (...9)

NEK 2015: Věřící **obnovili**
smlouvu s Bohem (...12)

Adalbert

11 / 2015 / ročník XXV / 25 Kč

**Cítím radost,
že krásu uchovám**

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Kdo chce být milován (DVD)

Antoine je profesně úspěšný čtyřicátník, má hezkou ženu, dvě děti, zkrátka úspěšný život. Jednoho dne se však zcela nečekaně a naprosto iracionálně setkává s Boží láskou. Film natočený podle knihy Thierryho Bizota Anonymní katolík.

Hraný film, český dabing, 90 minut, 299 Kč

Lena Klassenová

Touha tulipánů

Románový příběh o Janě, která prodává květiny, ale už několik let vůbec nevnímá krásu kolem sebe. Po tragické smrti svého dítěte se uzavřela do svého světa, kam nikoho nepouští. Jednoho dne však potkává někoho, kdo o sobě tvrdí, že je anděl, rád vaří pro druhé a s nebeskou trpělivostí vede Janu zpátky do života.

Brož., 144 str., 189 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8

www.portal.cz

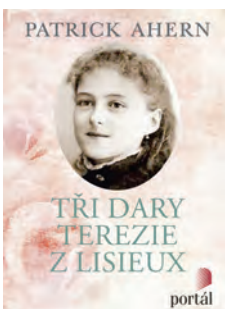
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Patrick Ahern

Tři dary Terezie z Lisieux

Kniha Tři dary Terezie z Lisieux je jakýmsi vyznáním jeho obdivu ke sv. Terezii, v mistrné zkratce představuje její život a cestu, díky níž se stala pevnou osobností, která „už nepláče“, protože ví, že „všechno je milost“. Ahern ukazuje, jak může být sv. Terezie skutečně stále aktuální a inspirativní světicí pro naše dny a životy.

Brož., 128 s., 149 Kč

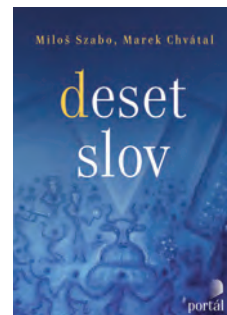

Miloš Szabo, Marek Chvátal

Deset slov

Kniha formou rozhovoru rozvíjí téma deseti Božích přikázání. U každého přikázání se autoři zaměřují na jednu konkrétní starozákonní postavu a její příběh, který se daného přikázání dotýká. Rozhovory otevírají nové souvislosti, myšlenky, inspirace. Všechny rozhovory ovlivňuje současná doba, kultura, náboženský styl života.

Brož., 152 s., 225 Kč

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín

tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové,

tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Antonyj Surožskij

Smrt není zlá

Drobná knížka Smrt není zlá zachycuje čtyři vynikající promluvy na téma smrti a křesťanské naděje v posmrtný život. Pamatovat na smrt, připomínat si vlastní smrtelnost a pomíjivost pozemského způsobu života patřilo od nejstarších dob ke křesťanské tradici, jen poslední dobou tyto skutečnosti stále více vytěsňujeme – ke své škodě.

Brož., 56 s., 79 Kč

Rob Parsons

Prarodičem snadno a rychle

Kniha pro všechny prarodiče, která obsahuje moudrost posbíranou od stovek dědeček a babiček od Brightonu po Bangkok a od Sidcupu po Sydney. Každý z nich to zažil a přežil a teď vám nabízí svůj příběh.

Brož., 96 s., 159 Kč

Roráty

České adventní zpěvy 16. století

Druhé vydání kapesního zpěvníku adventních staročeských rorátů obsahuje 23 chorálů a 21 písní. Zpěvy vycházejí z rukopisných kodexů z 16. století. Zpěvy jsou také v dostání na zvukovém CD.

Brož., 43 s., 49 Kč

Vážení čtenáři,

pomalu se nám blíží konec kalendářního roku 2015 a s ním se uzavře i 25. ročník diecézního měsíčníku Adalbert. Velice si vážíme těch z vás, kteří jsou již řadu let pravidelnými předplatiteli a věříme, že jimi zůstanete i nadále. Připravili jsme pro vás malý dárek. **Pokud si měsíčník Adalbert na rok 2016 předplatíte ještě do konce letošního roku, obdržíte od nás slevový poukaz v hodnotě 50% na koupi vystřihovacího Diecézního betlému od výtvarníka Jiřího Vančury. Betlém vydáme v příštím roce k příležitosti pátého výročí instalace Jana Vokála královéhradeckým biskupem. Slevový poukaz na Diecézní betlém získá jako dárek také každý, kdo si nově náš měsíčník předplatí. Pevně**

věřím, že se vaše řady rozšíří. S novinkami pro následující rok vás seznámím příště, nyní prozradím jen to, že rozšíříme počet stran a nabídneme vám tak více čtení.

Nedávno jsem vyslechl zajímavé kázání na téma čas, který je každému z nás vyměřen. Nikdo z nás neví, v jakém úseku se nyní nachází pomyslná hodinová ručička našeho životního ciferníku. Víme, co máme za sebou, ale netušíme, co nás čeká.

Listopad, měsíc dušiček, je možná vhodnou dobou, abychom se modlili nejen za duše našich blízkých, ale i za duši vlastní a za naději, že se s nimi jednou setkáme ve společném domově u Boha.

Mějte se hezky a dobře!

Lukáš Peška
šéfredaktor

Informace o předplatném Adalberta 2016

Vážení čtenáři, v listopadovém čísle Adalberta naleznete složenku na uhrazení předplatného na rok 2016. Můžete tak učinit přímo jejím prostřednictvím, převodem na náš účet nebo osobně v redakci Adalberta.

Cena ročního předplatného zůstává stejná jako v letošním roce, tedy 275,- Kč. Číslo účtu: 1016004393/5500, var. symbol 275, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek).

Adresa redakce: Biskupství královéhradecké, Redakce Adalberta, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Děkujeme za vaši přízeň a těšíme se na nové předplatitele.

Dárek – poukaz na 50% slevu při koupi Diecézního betlému (při zaplacení předplatného do 31. 12. 2015 a pro nové předplatitele).

Obsah

Rozhovor: Cítím radost, že krásu uchovám pro další generace... 4

Téma: ...ac bibliothecae habent sua fata... 8

Reportáž: NEK 2015: Věřící obnovili smlouvu s Bohem... 12

Charitní listy: Irenka má kde vařit – tak pomáhají tříkrálové peníze... 25

Bertík: Dušičkový... 29

Měsíčník královéhradecké diecéze. Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. **Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení (redakce), Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, **e-mail:** adalbert@bihk.cz, www.bihk.cz/ikd. **Členové redakce:** Mgr. Lukáš Peška (šéfredaktor, tel.: 603 888 281), Helena Tauchmanová, Eva Zálešáková (externí redaktorka), Tomáš Kubelka (fotograf). **Sazba:** Lukáš Peška. **Tisk:** Jiří Bittner Typo Studio Hradec Králové. **Cena:** 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). **Uzavěrka příštího čísla:** 15. listopadu 2015. Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů. **Foto na titulní straně:** Tomáš Kubelka

Cítím radost, že krásu uchovám pro další generace

Jako pachatel na místo činu se akademický malíř **Roman Ševčík**, řečeno s mírnou nadsázkou, vrátil po letech do kaple sv. Klimenta. Ta se nachází na severní straně katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové u Bílé věže. Barokní stavba pochází z let 1714 až 1717 a je zasvěcená hlavnímu patronovi diecéze sv. Klementu I. Autorství Jana Blažeje Santiniho Aichla není doložené, naopak jisté je, že stavebníkem byl královéhradecký biskup Jan Adam Vratislav z Mitrovic. Komplexní obnova byla provedena v letech 1995 až 1999. Při nedávné opravě sousedící Bílé věže došlo i na výmalbu, drobné opravy a údržbu v kapli, na jejímž místě snad kdysi stával nejstarší kostel ve městě.

Odpusťte laickou otázku, ale proč tady tedy jste?

„Na místo činu“ jsme se vrátili právě kvůli tomu velkému stavebnímu ruchu, který tady panoval. Oltáře čistíme od prachu a nečistot a zároveň děláme drobné opravy. Tam, kde se něco odlouplo nebo uvolnilo, to zpevníme a zaretušujeme. Z restaurátorského pohledu je všechno v pořádku, ale provoz a nečistoty z venku se na nich podepisují. Je moc dobře, že děkan František Hladký nechává ty věci udržovat průběžně. Navíc, když už tady kvůli malování stálo to lešení. Každý takový „udržovací“ zásah prodlouží životnost památky, protože se zachytí všechna i malá poškození, která by se časem mohla zvětšit a způsobit větší škodu.

To mám štěstí, že tady to lešení už není a vidím hlavní oltář v plné kráse.

Přesně měsíc před dnem D. Na svátek sv. Klementa I, papeže a mučedníka, se chystá otevření. Případá na 23. listopad a do té doby se ještě musí osadit sochy andělů na boční oltář. Zbavuji je prachu a nečistot, nic zásadního se s nimi za těch sedmnáct let nestalo.

Jenom oltářní architektura v dolní části je malinko setřená, protože tam ta frekvence při vytírání podlahy a úklidu je častější.

Proto ten štěteček ve Vaší ruce, když jsem přicházela.

Ano, to jsou ty odřené rohy a místa, kde se oltáře dotýkají lidské ruce. Ty boční trpí více než hlavní, který je na mramorové mense.

Kaple sv. Klimenta je nádherný, komorní prostor.

Já jsem se do ní úplně zamiloval. Ta prostora, vzdušnost, lehkost. Po té celkové opravě před sedmnácti lety se sem moc rád vracím. Byla to taky jedna z našich prvních velkých prací pro děkanství, spolupracujeme ale i v interiéru katedrály Svatého Ducha. Před pár lety jsme dělali např. rekonstrukci gotického oltáře s deskovým obrazem Příbuzenstvo Kristovo. Je to jedna z nejstarších a nejvýznamnějších památek v interiéru katedrály, která v té době slavila výročí 700 let. To byla nádherná práce, to se málokdy a málokomu poštěstí! Oltář má dvě boční části a jaké bylo naše překvapení, když jsme začali čistit zadní strany

„Živá, barevná malba, to je radost, která člověka nabíjí ohromnou energií a touhou pokračovat dál.“

křídel a tam se pod vrstvou nečistot objevila tak krásná malba. Živá, barevná, to jsou velké radosti, které člověka nabíjejí ohromnou energií a touhou dělat tu práci dál, rád a s chutí.

Co takovému restaurátorskému zásahu předchází?

Samozřejmě děláme restaurátorský průzkum, konkrétně v případě desky Příbuzenstvo Kristovo jsme dělali nejprve nedestruktivní průzkum. To se dělají rentgenové snímky a infračervené fotografie, a ty nám právě ukázaly, jak si autor rozkreslil kompozici štětcem, jak si třeba naznačil, kde budou stíny. My jsme vlastně najednou tu desku viděli ve stádiu zrodu, mohli jsme se

Roman Ševčík

český malíř a restaurátor

Rodák z Přelouče (nar. 1967) vystudoval SPŠ grafickou, obor restaurování a tutéž specializaci na pražské AVU. Ještě za studií absolvoval půlroční výměnnou stáž v Gruzii. Zkušenosti tam získané využil nyní při opravě dřevěného kostelíka z Podkarpatské Rusi, přeneseného do obce Dobříkov u Vysokého Mýta. Restauroval tam celý ikonostas a volně stojící ikony. Pobýval v restaurátorských dílnách v Kolíně nad Rýnem, má za sebou stáž v restaurátorském oddělení Goethe-Institutu v Los Angeles a na Akademii výtvarných umění v Antverpách.

pod infračervenou kamerou podívat na původní kresbu autora, dívali jsme se mu přes rameno. Autor byl opravdový mistr, protože si černou barvou načrtnul rozvržení celého obrazu s obrovskou lehkostí a prakticky ho neopravoval. Nejedna současný zkušený kreslíř by měl problém to takhle zvládnout. Když pak následně začal pracovat s barvami, tak tu rozkresbu úplně zakryl, takže my vlastně jsme se podívali pod vrstvu, kterou dnes spatří návštěvník katedrály. Díky rentgenu zase vidíme, zda jsou tam nějaké změny autorské, jestli tvůrce něco změnil oproti tomu, co dnes vidíme my. A pak se dělá tzv. destruktivní průzkum. To se odeberou drobné vzorky, ale opravdu milimetry čtvereční z okraje desky.

Špendlíková hlavička?

V podstatě. A ty vzorky se zalejou a nabrousí a člověk vidí přesně ty jednotlivé vrstvy... dřevo, křídový podklad, imprimitura, což je jakoby uzavření toho křídového povrchu, aby barva tolik nesákla. A pak vlastní malba, lak, přemalba. Destruktivní průzkum nám umožňuje odhalit, kde je jaké poškození a kde můžeme zasáhnout, aniž bychom poškodili originál, když potom odmyváme přemalby. Je to naše vodítko pro další práci.

To je o ohromné trpělivosti.

Je, ale v dnešní době u veřejných zakázek narážíme, žel, na princip nejnížší cena bere. A když to chcete dělat zodpovědně a opravdu profesionálně, tak musíte mít spoustu podkladů, spoustu kvalitních materiálů a je-li systém výběrového řízení nastavený na nejnížší cenu, tak si říkám, že restaurátorství není srovnatelné s výstavbou silnic.

Pane Ševčíku, stále hovoříte v množném čísle, říkáte my, takže pořád pracujete s manželkou Patricií?

Pořád ve dvou, rodinný tým. Naše dvě dcery, tak trochu doufám, v mých stopách nepůjdou. Vezmete-li v potaz, že

je 23. října, v kapli sv. Klimenta je už docela zima, bývá i hůř a pracovat se musí. Když se třeba demontují oltáře, tak je to i fyzicky náročná práce. Proto manželka zůstává spíš v ateliéru, tam se o práci dělíme a ta těžší v terénu zůstává spíš na mně. Šplhání po lešení není zrovna doména žen.

Mimochodem, když už jsme u těch výšek, vzpomněla jsem si na znaky biskupů na stropě katedrály.

Ještě jednou bych se tam chtěl k těm klenbám podívat. Je to už určitě 10 let, co jsem domalovával znaky arcibiskupa Karla Otčenáška a Dominika Duky jako biskupa královéhradeckého. Doufám, že se ještě dočkám toho, že se postaví lešení až do klenby presbytáře a doplní se znak pana biskupa Vokála a upraví klobouk na kardinálský u znaku Dominika Duky.

Jak ty znaky vypadají zblízka, jak jsou velké?

Velké. Nezdá se to, ale mají určitě 170 centimetrů na výšku. Vždycky, když o nich mluvím, si vzpomenu na setkání s panem kardinálem, který až nahoru ke svému znaku vylezl po lešení. S panem děkanem Hladkým si to setkání často připomínáme, dokonce někde mám i fotografii.

Dominik Duka inicioval v době svého úřadování v Hradci Králové několik významných restaurátorských počinů.

Dělali jsme celou historickou, tzv. Trautmannsdorfskou knihovnu (Maria Tadeáš z Trautmannsdorfu, 15. biskup královéhradecký). S manželkou jsme restaurovali mobiliář, plastiky a hlavně nádherný obraz Karla Škréty Svátá Rodina se svatým Karlem Boromejským. Pochází z kostelíka v Modletíně a tam hrozilo zcizení, tak se našlo nádherné místo v čele restaurované barokní knihovny, je to jakási její koruna. Rád bych na tomto místě připomněl velkou podporu tehdejšího vedoucího knihovny Petra Adama.

Restaurátorské práci se Roman Ševčík věnuje natolik rád a s chutí, že ji považuje spíše za koníčka.
Foto: 2x Tomáš Kubelka

V jakém stavu byl ten obraz?

Ve velmi špatném. Ono to tenkrát hodně spěchalo, protože vešlo ve všeobecnou známost, že v malebném kostelíku u Seče ten obraz Karla Škréty je. Biskupství královéhradecké zareagovalo velmi rychle. Kostel nebyl zabezpečený, to byla jen otázka času, kdy by mohl nenávratně zmizet. Díky iniciativě Petra Adama se potrháný obraz odvezl a přišel k nám do ateliéru. Dva roky jsme na něm pracovali, byla tam spousta trhlin a prasklin.

A jaká byla práce na knihovně jako takové, na mobiliáři, barokních skříních se zlacenými sloupy?

Ono to není zlato, je to waschgold, stříbro s lakem, vlastně imitace zlata. Stříbro bylo lacinější a na něm byl natažený žlutý lak, který vytvořil tu iluzi zlata. Čekalo nás očištění laku, moření, ošetření proti červotoči. On

je to dub, ty přední strany, takže to nebylo moc napadené. Ani ty nepohledové části, které jsou z měkkého dřeva. Ve srovnání třeba s oltáři, které se někdy ani nedají vzít do ruky, byly barokní skříně v dobrém stavu. A nebyli jsme na to sami, spolupracovali jsme s řezbářem. Je tam i nová vzduchotechnika, klimatizace, nové štuky. V dobrých klimatických podmínkách je životnost po restaurování 80 až 100 let.

Děláte na řadě míst, ale Hradec Králové, zdá se mi, je vám hodně blízký.

V Hradci Králové jsem prakticky začal a doufám, že i skončím. Opravdu jsem si ho zamiloval. Jak město, tak památky, katedrálu, budovu biskupství. Vždycky mě srdce táhlo víc do Hradce než do Pardubic, i když to tam mám z domova blíž. Do divadla, na nákupy jezdíme do Hradce Králové.

Neměl jste někdy chuť se všim, jak se říká, seknout? Problematická výběrová řízení, papírování a byrokracie? Vybízí to pocit, že se dotýkáte minulosti a krásy?

Za těch 25 let, co to dělám, byly hezké práce, moc hezké. A úplně nejhezčí na tom je, když to dokončíte a pak třeba v případě nástrojných fresky se zbouřá lešení a vy tam stojíte a víte, že před dvěma, třemi lety jsme začínali a tady jsme to zpevňovali a tady jsme zase dělali nějaký jiný restaurátorský zásah, tady jsme to velké odpadlé místo zaplnili a není vidět. Stejně je to s obrazem v ateliéru. Když to skončí a vy si sednete, díváte se na něj a v hlavě si rekapituluji, co všechno se dělalo. Je příjemné vědět, že se z té krásy budou moci těšit další generace. Je to koníček, nedá se říci, že bych to bral jenom jako práci. ✖

Eva Zálešáková

...ac bibliothecae habent sua fata

Jako mají své osudy knihy, mají své osudy také knihovny. Vlastní příběh vypráví více jak dvě století také **Biskupská knihovna**. Nachází se v prostorách Nového Adalbertina s vchodem na nádvoří, které zdobí socha papeže sv. Jana Pavla II. Stejně jako bibliotéky jiné, i ta biskupská má odloučené depozitáře. Ten v biskupské rezidenci, známý jako Trautmannsdorfská knihovna, je navíc vybaven historickými skříněmi. Pojďme, knihovna nás zve k návštěvě.

Cesta do Biskupské knihovny nás vede přes recepci Nového Adalbertina, chodbou vedle centrálního schodiště přes malé zadní nádvoří rovnou do vstupní haly, jejíž dominantou je točité schodiště do prvního patra. Stejně jako v recepcích řady hotelů i zde najdete malý zvoneček. Stačí zacinkat a kde se vzal, tu se vzal – ejhle, knihovník. Či knihovnice? To záleží, zda se setkáte s vedoucím knihovny Jiřím Navrátillem nebo knihovnicí Martinou Daškovou.

U zrodu stál biskup Trautmannsdorf

„Biskupská knihovna v Hradci Králové byla založena roku 1812, v současné době tedy slavíme její dvousté třetí výročí. Její vznik je spojen s patnáctým královéhradeckým biskupem Trautmannsdorfem, který v době svého působení v Hradci vytvořil například Teologický institut, obnovil diecézní seminář a také založil knihovnu,“ seznamuje nás hned v úvodu s počátky knihovny Jiří Navrátil a dodává, že poté, co byl hrabě Maria Tadeáš von Trautmannsdorf-Weinsberg jmenován olomouckým

arcibiskupem, daroval hradeckému biskupství svou soukromou knihovnu s více než třemi tisícovkami knih. Biskupská knihovna tak získala základní knižní fond, který se ale pochopitelně postupem času rozšiřoval. „Dělo se tak různými odkazy, ale samozřejmě i nákupem nových knih. Dalšími z donátorů byli například katedrální děkan Helfert, který knihovně věnoval přes tisíc svazků, nebo biskup Kolowrat-Krakovský, jehož odkaz čítal přes šest stovek knih. Také biskupové Karel Boromejský Hanl a Mořic Pícha knihovnu významně obdarovali,“ pokračuje Jiří Navrátil. Jenže to už jsme vpluli do doby, která se do našich dějin vryla velmi hluboce, příznivě však v žádném ohledu. Vždyť se píšou poválečné dějiny. Po smrti biskupa Píchy v roce 1956 rozšiřování knihovního fondu totiž na mnoho let ustalo.

Z císařských pokojů do jezuitské koleje

Samotná knihovna byla nejprve situována v tzv. císařských pokojích a malé biskupské kapli biskupské rezidence, ale v roce 1881 byla přemístěna do jejího nově postaveného zá-

„Biskupská knihovna je otevřený prostor, kde uvítáme všechny čtenáře, nejen kněze nebo studenty teologie.“

padního křídla. Trautmannsdorfská bibliotéka obsahuje vzácné prvotisky, například Bibli kutnohorskou, dále rukopisy doby gotické, renesanční i barokní; jako příklad můžeme uvést Acta de Concilio Basileensi ze 16. století. Jsou zde také uloženy staré tisky.

Po roce 1989, kdy se stal hradeckým biskupem Karel Otčenášek, bylo rozhodnuto o zřízení dalšího pracoviště a depozitáře v prostoru sally terreny v areálu bývalé jezuitské koleje, dnešního Nového Adalbertina. Nová knihovna byla ovšem dokončena a znovu otevřena pro veřejnost až po nástupu Dominika Duky na biskupský stolec. Lví podíl na současné podobě knihovny měl Petr Adam, jenž tragicky zemřel v roce 2006.

Knižní fondy Biskupské knihovny čítají desítky tisíc svazků, starých, ještě starších, ale i nejnovějších. Foto: Tomáš Kubelka

Knihovna není jen pro kněze

Zavřeme ale pomyslnou kroniku Biskupské knihovny a vraťme se do současnosti. Jaké je dnešní poslání bibliotéky? „Mnohdy slyšíme názor, že naše knihovna je pouze pro faráře. Není tomu tak. Biskupská knihovna je otevřený prostor, kde uvítáme skutečně všechny čtenáře, nejen kněze nebo studenty teologie,“ vysvětluje a zve k návštěvě knihovnice Martina Dašková a dodává, že každý návštěvník si může vybrat z několika desítek tisíc knih a také z mnoha různých časopisů a novin. A přestože je královéhradecká Biskupská knihovna nepoměrně menší než například Studentská a vědecká knihovna, velmi dobře může sloužit odborné i laické veřejnosti.

Regály vstupní místnosti a přílehlé studovny, která doslova číší klidem a pohodou, jsou plné knih v historických i novodobých knižních vazbách. Jaké publikace zde najdeme? „Zájemce o studium zde nalezne knihy nejen z oboru teologie, jak by mohl logicky předpokládat, ale i z historie, filosofie, dějin umění, práva a dalších příbuzných oborů. Stále sledujeme knižní nabídku a doplňujeme stav našich fondů,“ odpovídá na otázku Martina Dašková.

Půjčujeme i domů

Velká část knih je dostupná pouze prezenčně, přesto si mnohé knihy může čtenář v rámci absenční výpůjčky odnést domů. „Zájemci mohou též navštívit naše stávající

stránky <http://www.bihk.cz/pastorace/biskupska-knihovna>. V současné době pracujeme na nových webových stránkách knihovny (www.trautka.cz) se snadnějším přístupem do online katalogu, a v nejbližší době spustíme stránku na Facebooku,“ nabízí Dašková možnosti, jak se s knihovnou a jejími aktivitami seznámit prostřednictvím internetové sítě. „Připravujeme možnost virtuálně nahlédnout do prostor knihovny, napsat připomínky a podněty, a také sledovat rubriky jako například Kniha týdne či Starý tisk měsíce. Mimo jiné tu budeme uveřejňovat termíny exkurzí či přednášek,“ láká knihovnice Dašková. „Sledujte tedy naše stránky, připojte se na Facebook a přijďte se k nám podívat.“ ✖

Lukáš Peška

Biskupská knihovna má vlastní unikáty

Depozitáře Biskupské knihovny skrývají řadu cenných pokladů, ať již ručně psaných či tak zvané inkunabule čili prvotisky, tedy knihy vytištěné od vynálezu knihtisku Johannesem Gutenbergem v roce 1448 do roku 1500. Z manuskriptů - ručně psaných knih - stojí za zmínku Bible z poloviny 14. století (viz. snímek vpravo). Rukopis vznikl patrně v nějakém italském klášteře a knihovně ho odkázal biskup Alois Josef hrabě Kolovrat Krakovský. Z prvotisků uvedme například Bibli kutnohorskou z roku 1489. Pro milovníky starých tisků nepostrádá atraktivitu a do jisté míry i nádech kuriozity protestantský spis opatřený ručně psanými poznámkami barokního jezuitského vzdělance P. Antonína Koniáše, známého široké veřejnosti značně zkresleně jako paliče závadných a bludařských knih. P. Koniáš teologickými poznámkami vyvracel po jednotlivých bodech protestantské učení uveřejněné ve spise. Mnohé poznámky doprovázel i malůvkami v podobě malých dáblíků. Celou řadu unikátních spisů můžete vidět v oddělení pojmenovaném po 15. královéhradeckém biskupu Maria Tadeášovi hraběti z Trautmannsdorfu. Trautmannsdorfská knihovna se nachází v prvním patře biskupské rezidence na Velkém náměstí. Její návštěvu a prohlídku si však musíte předem domluvit buď v knihovně nebo na samotném biskupství.

Badatelé mají k dispozici dva dny v týdnu

Biskupská knihovna v Novém Adalbertinu je veřejnosti otevřena v pondělí a ve čtvrtek. Pondělní dopolední otevírací doba je ohraničena 9. a 12. hodinou, odpoledne můžete knihovnu a studovnu navštívit od 13. do 16. hodiny. Čtvrteční otevírací doba nabízí pouze odpolední možnost návštěvy, a sice v hodinách totožných s pondělní otevírací dobou.

Případné objednávky knižních titulů ke studiu můžete učinit předem na telefonním čísle +420 495 063 450 (451) nebo na e-mailové adrese knihovna@bihk.cz. Na webových stránkách královéhradecké diecéze www.bihk.cz najdete také odkaz na on-line katalog knihovny (knihovna.bihk.cz).

Vrk (můžete číst i Frk) Ládi Holoubka

NEK 2015: Věřící obnovili smlouvu s Bohem

Mší svatou a obnovou věčné smlouvy s Bohem vyvrcholil v sobotu 17. října v Brně vůbec první porevoluční **Národní eucharistický kongres** v České republice. Bohoslužbu na brněnském Náměstí Svobody slavil papežský legát kardinál Paul Josef Cordes společně s českými, moravskými i slovenskými biskupy a šesti stovkami kněží. Přítomni byli také zástupci politického života, stovky ministrantů, řeholníků a řeholnic, a tisíce věřících.

Po deštivém týdnu se Brno 17. října probouzelo do sobotního rána, které dávalo naději, že nedospěje v den plný srážek. A nezklamalo. Hlavní den Národního eucharistického kongresu nabídl poutníkům příznivé počasí, které navíc v průběhu bohoslužby propustilo oblačností několik slunečních paprsků. Úderem půl jedenácté zahájil liturgický průvod slavnostní mší svatou, na jejímž začátku královéhradecký biskup Jan Vokál, jako delegát České biskupské konference pro eucharistické kongresy, přivítal přítomné slovy: „Věřící z české a moravské církevní provincie se přijeli společně přihlásit k živému Kristu v podobě chleba a vína nejen před světem, ale i před sebou samými a vzájemně se utvrdit v lásce k eucharistii. Činí tak v jednotě univerzální církve shromážděné kolem papeže Františka. Pod úmysl této mše svaté zahrnujeme každého obyvatele naší země, včetně hostů a cizinců, a všem vyprošujeme Boží požehnání.“

Osobní dopis od papeže Františka

U příležitosti události napsal papež František dopis a přítomným udělil

své požehnání. „Mým záměrem je povzbudit všechny pastýře i celý věřící lid této země, aby se často a zbožně účastnil na eucharistické oběti, očišťoval svátostí smíření a sytil se touto posvátnou hostinou. Vpravdě je vybízím, aby měli v co největší úctě své kněze, které si Pán vybral za služebníky eucharistie,“ napsal papež v dopise adresovaném kardinálu Cordesovi.

Tři příběhy v jednom kázání

„Společně s vámi jsem velmi prožíval ujařmení církve v minulých desetiletích,“ uvedl v homilii kardinál Cordes, který vzpomenu na svou předrevoluční návštěvu u kardinála Tomáška a na to, jak se skupině mladých studentů z jeho titulárního kostela v Římě podařilo v roce 1984 dopravit do Prahy kříž Světových dnů mládeže. Tento kříž daroval mladým lidem Jan Pavel II. a od té doby se stal symbolem celosvětových setkání mladých křesťanů.

Sodvoláním na polského papeže také Cordes hovořil o potřebě učit se prožívat mši svatou. „Mši svatou prožívám tak, jak jsem se ji kdysi, jako seminarista a jako mladý kněz, naučil

prožívat. Člověk může říci ‘naučil’, ačkoliv toto slovo není dostatečné. Ale člověk přece musí projít nějakou školou,“ citoval Cordes Wojtylova slova pronesená při návštěvě německé koleje v Římě v roce 1981.

Podle Cordese by z Národního eucharistického kongresu měl vzejít impuls k vedení věřících k duchovnímu rozměru eucharistie. Svou roli v tom mohou hrát farnosti i církevní hnutí.

K hlubšímu prožívání eucharistie může pomoci také rozvíjení smyslu pro liturgii. Německý kardinál doporučil četbu knihy Benedikta XVI. O duchu liturgie, kde jsou vysvětleny různé části slavné mše sv. „Záleží na nás, zda kapitál, který je nám dán k dispozici, využijeme nebo zda ho necháme zetlít v bance, aniž bychom měli užitek z úroků,“ řekl obrazně Cordes o eucharistii.

Pozvání na Velehrad

V závěru mše svaté kardinál Dominik Duka připomněl velehradskou národní pout' za svobodu v roce 1985 a návštěvu Jana Pavla II., který před pětadvaceti lety na Velehrad svobodu

symbolicky přivezl. Evropské hodnoty jsou podle pražského arcibiskupa hodnotami Desatera a Ježíšova přikázání lásky.

„Vážený otče kardinále, (...) prosím vás, pozdravujte Svatého otce Františka od nás ode všech a vyřídte mu, že na něj čekáme na našem Velehradě,“ obrátil se také kardinál Duka na kardinála Cordese.

S mostrancí do ulic města

Po mši svaté následovalo eucharistické procesí na Zelný trh, kde přítomní obnovili věčnou smlouvu s Bohem: „Dnes před tebou, Pane Ježíši, každý z nás, zde přítomných, sám, za sebe a zástupně v modlitbě za nás všechny v našem národě, chceme obnovit skrze tebe, Ježíši, v tajemství eucharistie novou a věčnou smlouvu s Bohem. Odevzdáváme se tobě a tím tě přijímáme s novou důvěrou a nadějí do našeho života.“

Úcta k eucharistii nevymizela

Jako delegáta pro eucharistické kongresy zvolila Česká biskupská konference královéhradeckého biskupa Jana Vokála. „Slavnost jsem prožil velice dobře, protože jsem cítil, že šlo o svědectví modlitby, usebranosti, zbožnosti a lásky k eucharistii ze strany věřících i kněží. Mám z toho radost, i z toho, že se akce vydařila po stránce organizační,“ řekl krátce po skončení akce

biskup Jan, kterého potěšila i hojná účast věřících. „Lidé společně ukázali, že v naší zemi úcta k eucharistii je – dnešek toho byl důkazem.“

Když se po skončení bohoslužby vydal do ulic Brna směrem na Zelný trh eucharistický průvod, právě biskup Jan Vokál nesl monstranci s Nejsvětější Svátostí. „V duchu jsem žehnal naší vlasti, všem lidem místní diecéze, městu, kterým jsme procházeli, a prosil jsem, aby nám Bůh byl milostiv a požehnal synodě o rodině,“ svěřil se nejvyšší pastýř královéhradecké diecéze a prozradil, že při vnitřní obnově své osobní smlouvy s Bohem za národní eucharistický kongres děkoval.

Všem diecézánům královéhradecké diecéze pak biskup Jan vzkázal: „Těm, kteří se na Národní eucharistický kongres připravovali, ze srdce přeji, aby jim přinesl co nejvíce duchovního ovoce, aby se Boží požehnání skrze svátost eucharistie promítlo ve všech rodinách.“

Kongres není věcí minulosti

Podle českého primase a pražského arcibiskupa kardinála Domika Duky Národní eucharistický kongres dokázal, že není věcí minulosti. „Osobně si od násším pocit, že se národní eucharistický kongres podařil, že dílo, které jsem započal v prvních letech 21. století jako diecézní eucharistický kongres neskončilo v Hradci Králové, ale přeneslo se na půdu moravské metropole jako

národní. Jsem rád, že i přes týdnenní deštivé počasí lidé uvěřili, že svatý Petr dokáže udělat počasí, které je pro podzim příjemné a je i příjemné pro společnou modlitbu a vzdání díky tomu, který je s námi – Ježíši Kristu,“ řekl po skončení slavnosti kardinál Dominik Duka a dodal, že pro uspořádání národního eucharistického kongresu potřebovala naše církev čas.

„Od sametové revoluce procházela naše církev cestou obnovování všech církevních struktur, poutí, rodila se podoba velehradské i staroboleslavské pouti a čas odvážit se uspořádat národní eucharistický kongres přišel až později. Odkládali jsme ho i z několika důvodů – v jubilejním roce 2013 jsme počítali s návštěvou Svatého otce, příští rok se zase v Krakově uskuteční setkání mládeže se Svatým otcem, proto padla volba na letošní rok. Koneckonců, právě letos si připomínáme pětadvacáté výročí první návštěvy papeže u nás,“ vysvětlil český primas.

Národní eucharistický kongres přípravný výbor v čele s P. Pavlem Dokládačem organizoval více jak rok. V průběhu této doby probíhala řada diskuzí o podobě eucharistické slavnosti a objevily se také hlasy poukazující, že podobné akce jsou zastaralé a nehodí se do dnešní doby. Kongres a jeho průběh však podle kardinála Dominika Duky podobné názory vyvrátil. „Dovolím si říci, že bych přál

mnohým kněžím a mnohým věřícím, kteří považují takovéto slavnosti, včetně národního eucharistického kongresu za věc minulosti, aby zpytovali své svědomí. Kdo zde byl, neviděl žádné památkově chráněné objekty, ale viděl mladé lidi a viděl děti, které dokonce dokázaly vydržet celou slavnost," vzkázal přímo z moravské metropole Dominik Duka.

Symbolické spojení s adorací

Středobodem eucharistického průvodu při prvním Národním eucharistickém kongresu byla Nejsvětější Svátost oltářní. Velká hostie proměněná při mši svaté v Tělo Ježíše Krista spočinula v lunule monstrance, kterou pořadatelé přivezli z Koclířova.

Užití koclířovské monstrance může být až symbolické. Právě před ní se totiž v areálu Českomoravské Fatimy v Koclířově konala devět dní před začátkem Národního eucharistického kongresu nepřetržitá adorace.

„Nejsvětější Svátost oltářní byla vystavena v monstranci, kterou v centru Fatimy v Koclířově již mnoho let vystavujeme během každodenních modliteb, středečních adorací, při seminářích a exerciciích pod vedením kněží z naší vlasti i zahraničí, během programů prvních mariánských sobot či adorací za nová duchovní povolání," řekl P. Pavel Dokládala a dodal, že během nově přijížděli lidé z různých částí České republiky a modlili

se za požehnání pro Národní eucharistický kongres, obnovení nové a věčné smlouvy s Bohem, ale i za dar počasí. Symbolická se jeví i skutečnost, že právě koclířovský farář P. Dokládala vedl přípravnou skupinu celé národní slavnosti.

„Po mši svaté na brněnském Náměstí Svobody královéhradecký biskup Jan Vokál monstranci v doprovodu olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera a brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho donesl až na Zelný trh. Biskup Cikrle pak právě jí udělil závěrečné požehnání," doplnil P. Dokládala.

Monstrance pochází z Medjugorje a do Koclířova se dostala jako dar Světového apoštolátu Fatimy pro Českou republiku.

Plni duchovních zážitků

Tisíce věřících, kteří zaplnili centrum moravské metropole, přijeli obnovit smlouvu s Bohem a do svých domovů odjížděli s bohatými duchovními zážitky. „Mám ráda místa, kde člověk může hodně intenzivně cítit Boží přítomnost. Je nádherné prožít atmosféru, kde je spousta věřících, a prožít to s rodinou. I mé děti mají možnost vidět, že křesťanů není zase tak málo, jako mají spolužáků ve třídě. Odjíždím s pocitem, že je důležité být s Pánem, vytrvat v modlitbě, odevzdávat všechno Pánu a jsem vděčná za dar eucharistie, který jako katolická církev

máme. Líbil se mi i muzikál Gedeon," řekla Tatána Blažková z Nového Města nad Metují.

Její slova potvrdila i Markéta Soukupová z jihomoravských Hovorán. „Přijela jsem, abych se setkala s druhými a abych se dověděla něco více o eucharistii. Akce byla krásně zorganizovaná, ale hlavně hluboce duchovní. Odvážím si ujištění, naplnění a hezkou jistotu, že mám na zemi své místo, že mě někdo má rád, a také posílnění do dalšího života.“

Na uspořádání prvního Národního eucharistického kongresu v novodobých dějinách české a moravské církve se podíly stovky organizátorů. „Všem bych rád poděkoval za jejich práci, nápady, připomínky i čas, který věnovali přípravě slavnosti. Jako dík se za ně modlím a vyprošuji jim Boží požehnání," uvedl po skončení programu hlavního dne vedoucí přípravné skupiny P. Pavel Dokládala.

Eucharistické kongresy se v církvi konají na různých úrovních – diecézní, národní či celosvětové – od druhé poloviny 19. století. Jejich hlavním tématem je eucharistie, tedy Tělo a Krev Páně v Nejsvětější Svátosti. Vždy s odstupem několika let se věřící z mnoha zemí světa scházejí na Mezinárodním eucharistickém kongresu. Ten poslední, v pořadí padesátý byl v roce 2012 v Dublinu. Příští se uskuteční v roce 2016 na Filipínách. *

Lukáš Peška

Fotogalerie na www.bihk.cz

Svatou Cecilii chrámoví hudebníci uctili po dvacáté

ÚSTÍ NAD ORLICÍ – V sobotu 10. října se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí konal 20. ročník Festivalu duchovní hudby svaté Cecílie pro chrámové sbory a varhaníky. Na dopolední zkoušku pod vedením Lenky Lipenské sbory nacvičovaly společné skladby na závěrečnou mši svatou. Zazněla například nová Hymna k Roku milosrdenství, který vyhlásil papež František. V odpoledním programu se představil Emauzský sbor a orchestr z Prahy, Cecilská hudební jednota z Ústí nad Orlicí, Komorní chrámový sbor Šternberk a Schola OP z Olomouce. Nechyběli chrámoví varhaníci a varhanice Alžběta Kubátová, Kateřina Filková, Daniel Knut Pernet a Petr Vacek. Zvláštním hostem festivalu byl Václav Uhlíř, který stál s manželi Oldřichem a Marií Heylovými u zrodu festivalu.

Chuť do další práce všem vlila mše svatá, kterou sloužil P. Marcel Javora spolu s místním děkanem P. Vladislavem Brokešem, P. Vitem Horákem a P. Česlavem Plachým. P. Javora v promluvě připomenul zpěvákům i varhaníkům, aby svoji službu vykonávali s mimořádnou láskou. Po celý den vládla přátelská atmosféra, sbory i varhaníci měli možnost nahlédnout jeden druhému tak trochu do kuchyně.

Festival završil koncert souboru Schola Gregoriana Pragensis s programem Maiestas Dei. Zaplněný kostel naslouchal téměř bez dechu středověké polyfonii v díle Petra Wilhelmi de Grudencz. Fotogalerie na www.bihk.cz.

(Cecilie Pecháčková)

Biskup Jan se zúčastnil setkání rodin ve Filadelfii

FILADELFIE – Ve Spojených státech amerických se ve dnech 22. až 27. září konalo VIII. Světové setkání rodin. Českou republiku na něm zastupoval mimo jiné biskup Jan Vokál. Během prvních dní setkání probíhal teologicko-pastorační kongres věnovaný rodinné problematice, na kterém vystoupily desítky předních odborníků i dalších osobností věnujících se rodinám. Pro děti a mládež byl připraven Kongres mladých, který se konal souběžně. V doprovodném filmovém festivalu mohli také zájemci zhlédnout desítky snímků. V sobotu 26. září se ve večerních hodinách uskutečnil Festival rodin, na kterém vystoupil například oscarový herec Mark Wahlberg, Aretha Franklinová, Andrea Bocelli nebo skupina The Fray. Přítomen byl také papež František. Vrcholem setkání pak byla nedělní mše svatá na filadelfské hlavní třídě Benjamin Franklin Parkway, kde se rodiny z celého světa setkaly s papežem Františkem, který tak zakončil šestidenní pobyt v USA, během kterého například jako první papež v historii promluvil v Kongresu. (ht)

Senioři putovali na Krétu

KRÉTA – Po stopách apoštola sv. Pavla se začátkem října vydalo na Krétu a do Atén téměř padesát seniorů. Duchovně je doprovázel pomocný biskup Josef Kajnek. Poutníci poznávali dávnou minojskou kulturu a navštívili posvátná křesťanská místa. Vrcholem celé pouti byla návštěva Kali Limenes, tedy Dobrých přístavů, kam na své poslední cestě do Říma zavítal apoštol sv. Pavel, a prohlídka hlavního města Atén s místem zvaným Areopag, kde sv. Pavel před téměř 2000 lety promlouval k Aténanům. Fotogalerie na www.bihk.cz. (ht)

Přihlaste se na Světový den mládeže v Krakově

KRAKOV – Na konci července 2016 se v Krakově uskuteční Světový den mládeže. Zájemci o účast se mohou od konce září letošního roku přihlašovat na českých webových stránkách setkání <https://krakov2016.signal.cz/>. Program setkání se dělí na dvě části: tzv. Dny v diecézích, které se uskuteční 20. až 25. července 2016, a samotné Světové dny mládeže ve dnech 26. až 31. července 2016. Setkání je určeno především pro mladé od 16 let. Čekají je katecheze biskupů, koncerty, modlitba a mnoho dalšího. Hlavním bodem setkání je vigilie a mše svatá s papežem Františkem. Účastníci, kteří se přihlásí do 30. dubna 2016, mají nárok na nižší cenu, která je dotována Českou biskupskou konferencí a celostátní sbírkou, která proběhne 6. března v kostelech. Pokud pojedete z jedné rodiny více sourozenců, mohou požádat své (arci) diecézní centrum mládeže o slevu. Konkrétní informace o ceně, programu a organizaci setkání najdete na webových stránkách setkání krakov2016.signal.cz. (peš)

Rezidenci zněla italština

HRADEC KRÁLOVÉ – Ve středu 7. října uvítala Biskupská rezidence italskou návštěvu. Aldo Amati, který je již téměř rok velvyslancem Itálie v České republice, se během své pracovní cesty do Hradce Králové podíval také do kostela Nanebevzetí Panny Marie, katedrály Svatého Ducha, na Bílou věž a nevynechal ani Biskupskou rezidenci. Skupinu v čele s velvyslancem budovou provedl generální vikář Josef Socha, který si tak měl příležitost procvičit italštinu. Během krátké návštěvy hosté viděli kapli svatého Karla Boromejského, Biskupskou knihovnu a Prezidentský salonek, ve kterém se Aldo Amati zapsal do knihy návštěv a převzal jako upomínkový dar publikaci Královéhradečtí biskupové a jejich rezidence. (ht)

Biskup Josef vysvětil kapli sv. Václava

TRUTNOV – V Trutnově Voletinách mají novou kapli sv. Václava. Navrhl ji náchodský architekt Michal Ježek. Na dvojí zázračné zjevení zářícího kříže nad sv. Václavem odkazuje hlavní motiv kaple kříže projmutého do kamenného zdiva. Tvar kaple volně naznačuje tvarosloví rotundy svatého Víta, kterou nechal sv. Václav vystavět na Pražském hradě. Reliéfy na obětním stole jsou připomenutím Václavova vlastnoručního pěstování a zpracování obilí a vinné révy pro svaté přijímání. Pruh červeně zbarveného kamene, vycházející zpod oltáře, naznačuje mučednickou smrt sv. Václava. Před kaplí je zbudováno dřevěné posezení, které zve náhodné návštěvníky i poutníky k zastavení, zamýšlení, ztišení i odpočinku. Netradiční novostavbu vysvětil 25. září pomocný biskup královéhradecký Josef Kajnek. Slavnosti pod širým nebem se za krásného podzimního počasí účastnily asi dvě stovky lidí. (peš)

Koclířovská Fatima hostila Diecézní den NEK 2015

KOCLÍŘOV – V Českomoravské Fatimě v Koclířově se uskutečnil Diecézní den NEK určený pro děti. Navázala na něj tradiční první mariánská sobota v měsíci s přípravou pro dospělé. Zástupci děti do Koclířova přijeli již v pátek 2. října, aby se zúčastnili adorace Děti eucharistie. „V Brně na kongresu se pak připojili k dětem českobudějovické diecéze a jako Vyslanci eucharistie doprovodili Krista v eucharistickém průvodu při vrcholu Národního eucharistického kongresu. Společně pak poutníkům, především dětem, nabídli program v kapucínském kostele Nalezení sv. Kříže,“ řekl koclířovský farář P. Pavel Dokládál, který byl současně vedoucím přípravné skupiny NEK 2015.

„Adoraci už jsem zažila a líbí se mi. Je to relax rozhovor s Bohem,“ svěčila se třináctiletá Veronika, žákyně 7 třídy z Luže. O rok mladší Zachariáš přijel s maminkou z Hradce Králové. I on se chystal do Brna. „Eucharistie je pro mě stálé připomenutí, že se Ježíš za nás obětoval a vykoupil nás.“ Přípravného setkání se zúčastnila i dětská farnice přímo z Koclířova. „O Národním eucharistickém kongresu slyším v naší farnosti často a celou událost chápu jako posilu a upevnění naší víry,“ řekla Veronika Mrštná.

Na páteční adoraci Děti Eucharistie navázala celonoční adorace a v sobotu přešla v pestrý program modliteb, přednášek a procesí, při kterých vybraní členové fatimského hnutí dostali nejen pověření ke službě pro dílo Fatimy v České republice, ale současně byli vysláni jako služebníci pro NEK v Brně. Sobotní program tak směřoval k duchovní přípravě dospělých ke smysluplnému prožití ojedinělé události v novodobých dějinách české a moravské církve. „Koclířov a Českomoravská Fatima opravdu žili eucharistickým kongresem. Díky sobotnímu programu více rozumím, o co se vlastně jedná a hlavně, proč nesmíme s rodinou 17. října chybět v Brně,“ sdělila Marie ze Šlapanic. (peš)

Foto: Hana Francáková

Foto: Helena Tauchmanová

Studenti vstoupili do nového akademického roku

HRADEC KRÁLOVÉ – Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové se v poslední zářijový den naplnil studenty a pedagogy, kněžími a jáhny, kteří spolu s královéhradeckým biskupem Janem Vokálem přišli prosit o dary Ducha svatého do akademického roku 2015/2016. Během bohoslužby se také konala sbírka, jejíž výtěžek poputuje na pomoc uprchlíkům. Na závěr slavnosti pak prezidentka Křesťanského akademického klubu Salaš Monika Tauchmanová připomněla 10. výročí kněžského svěcení P. Tomáše Petráčka, který je mimo jiné kaplanem akademické obce v Hradci Králové. Po mši svaté následoval pro mladé program v katakombách. Biskup Jan Vokál se mezitím sešel se zástupci hradeckých vysokých škol. Fotogalerie na www.bihk.cz. (ht)

Klub Salaš zahájil činnost. Pro mnohé studenty je rodinou

HRADEC KRÁLOVÉ – Se začátkem akademického roku se v Hradci Králové tradičně rozjíždí činnost Křesťanského akademického klubu Salaš. Sídli v Novém Adalbertinu, v sousedství kostela Nanebevzetí Panny Marie, který studentům sloužil již v dobách, kdy bylo dnešní Nové Adalbertinum jezuitskou kolejí. Před osmi lety při jmenovaném kostele biskupství založilo Akademickou duchovní službu. Kaplanem akademické obce byl ustanoven P. Tomáš Petráček. „Salaš je místem, kde lidé mohou načerpat nové síly, potěšit se ve a ze společenství svých přátel, spočinout v bezpečném prostředí, kde najdou porozumění, spřízněnost a bezpečí. Salaš není ale jen místem, kde společně prožíváme svoji víru při každotýdenním slavení eucharistie, ale otevřeným prostorem, kde každý příchozí může sdílet svůj život, kde již mnoho studentů našlo celoživotní přátele a životní partnery,“ říká P. Tomáš Petráček.

Studenti ovšem nejsou jedinými, kdo klub navštěvují. „Na Salaš chodí široká škála lidí. Jsme sice zaměřeni především na studenty vysokých škol, ale každý, kdo se tu cítí dobře, tak je srdečně vítán – studenti středních škol, pracující. Máme i pravidelné členy a stále jich přibývá, momentálně nás je okolo osmdesátky,“ vysvětluje Tauchmanová a dodává, že pro ni je Salaš místem, kde

se může setkat s Bohem, vzdělávat se a navázat přátelské vztahy. „Pro mnohé z nás je Salaš doslova rodinou.“

Pravidelná středeční setkání, začínající mší svatou, nabízejí pestrou škálu přednášek. „Pořádáme ale i pravidelné akce jako fotbal, volejbal, spolčo v čajárně, modlitbu na Kotli či výlety. Určitě největší akcí Salaše je multižánrový festival SheepFest jako součást turnaje Salaš Cup,“ vyjmenovává Monika Tauchmanová. Program Salaše najdete na www.salas.hk. (peš)

V Hradci Králové se uskutečnilo unikátní setkání

HRADEC KRÁLOVÉ – V pátek 2. října se snad poprvé sešli v Novém Adalbertinu křesťanští odborníci z různých profesí – lékaři, psychiatři, psychoterapeuté, kněží, poradci a psychologové. Setkání, které proběhlo ve spolupráci s biskupským vikářem pro pastorační P. Janem Linhartem, bylo nejen příjemné, ale i velmi užitečné a reflektuje důležitou spolupráci kněží a křesťanských terapeutů. Linie mezi psychickou poruchou a nemocí ducha je velmi křehká a její rozpoznání vyžaduje kromě profesionální kompetence, také citlivost, otevřenost a víru. V přednášce Milana Novotného jsme mohli nazírat na různé pohledy duchovní péče jáhenského praktika. Tato vzájemná spolupráce mezi kněžími, psychiatry a dalšími odborníky, pokud chceme profilovat nejen hluboké lidství a křesťanství, bude postupně nabývat na intenzitě, protože dnešní doba vyžaduje komplexní přístup k člověku, který hledá pomoc ve svém tělesném, duševním nebo duchovním trápení právě na této půdě. Po úspěšném setkání se těšíme na vzájemnou spolupráci, srdečně jsou zváni další křesťanští profesionálové a těším se na další společné shledání plánované na leden 2016.

(Monika Ulrichová)

Hradec Králové

SALAŠ

Každou středu: 19.30 mše svatá (kostel Nanebevzetí Panny Marie) a 20.30 program (Nové Adalbertinum, katakomby):

- 4. 11. – Partnerství, manželství a sex
- 11. 11. – Taneční večer
- 18. 11. – Symboly na mši (přednáší P. Filip Foltán)
- 25. 11. – Církevní silvestr
- 2. 12. – O smyslu Vánoc
- 9. 12. – Život P. Toufara

Více informací na www.salas.hk, 603722640

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY

- 19. 11. od 9.00 – Akademie pro aktivní třetí věk setkání na téma: Podpora spirituálního života seniorů, přihlášky do 16. 11.
- 15. – 16. 12. – Adventní zájezd do Berlína návštěva adventních trhů a zajímavých památek, přihlášky do 4. 12.
www.dcskhk.cz, dcshk@bihk.cz

KRC SEDMIKRÁSKA

- 5. 11. v 9.30 – Děti dětem
- 7. 11. v 9.30 – Každá žena může být krásná
- 18. 11. v 16.00 – Zdraví z pohledu celostní medicíny
- 22. 11. v 15.00 – Adventní rodinná dílna
- 26. 11. v 10.00 – Originální vánoční dárek

Více informací a přihlášky na: Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

CÍRKEVNÍ DOMOV MLÁDEŽE KUKLENY

- 22. 11. v 15.00 – Církevní silvestr pro děti do 12 let

Němčice

- 5. 11., 3. 12. v 18.00 – Modlitby za mír ve světě a osvobození a uzdravení lidských srdcí (kaple sv. Martina)
- 25. 11. v 19.00 – Modlitby za mír ve světě a osvobození a uzdravení lidských srdcí (kaple sv. Martina)
- 11. 11. v 19.00 – Slavnost sv. Martina mši svatou oslavuje světící biskup královéhradecká Josef Kajnek

Žireč

- 28. 11. ve 14.00 – Den otevřených dveří Domov sv. Josefa
- 28. 11. v 17.00 – Koncert Devítky a Honzy Brože kostel sv. Anny

Jilemnice

- 12. 11. v 17.00 – Zahájení výstavy Mezi Prahou, Vídní a Římem. Arnošt Vojtěch kardinál Harrach, arcibiskup pražský kostel sv. Vavřince a Erbovní sál Krkonošského muzea

Deštné v Orlických horách

DCŽM VESMÍR

- 6. – 8. 11. – Teenagers – pro mládež od 12 do 19 let
- 4. – 6. 12. – Cetiletí – pro mladé od 20 let

Více na dczm.vesmir@atlas.cz, 494663140, www.vesmir.signaly.cz

ČM Fatima Koclířov

- 7. 11. v 10.30 – 1. mariánská sobota
- 12. 11. v 18.00 – Fatimská vigilie
- 13. 11. v 9.00 – Fatimský den
- 28. 11. v 16.15 – Mše svatá s žehnáním adventních věnců
Více Fatimský apoštolát v ČR, Koclířov 195, 569 11, recepce@cm-fatima.cz, 731646800, www.cm-fatima.cz

Nové Město nad Metují

- 21. 11. v 19.00 – K-ples
výtěžek plesu poputuje na pomoc uprchlíkům žijícím v našem kraji

Chrudim

- 24. 11. v 18.00 – Gender – válka žen a mužů?
Přednášková síň Vodních zdrojů, přednáší Matyáš Zrno

Jičín

- 27. 11. v 19.00 – V. Královský ples
Valdice – kulturní dům, výtěžek bude věnován na činnost Domácího hospice DUHA v Hořicích

NET FOR GOD

- 13. 11. v 20.00 – Hlinsko
- 19. 11. v 19.30 – Hradec Králové, Pouchov
- 20. 11. ve 20.00 – Sezemice
- 26. 11. ve 20.00 – Jablonné nad Orlicí
- 27. 11. v 19.00 – Chrudim

Hoješín u Seče

- 1. 11., 6. 12. – Modlitba chval
- 6. 11., 4. 12. v 19.00 – První pátek
- 7. a 21. 11., 5. 12. v 17.00 – Společně pro teenagery
- 9. a 23. 11. – Večery o víře s Božím slovem
- 13. 11. v 19.00 – Filmový večer
- 15. 11. v 8.00 – Falešné tváře esoteriky
- 22. 11. ve 14.00 – Pohádková neděle

Informace a přihlášky s. Gratie OSF, 733755824,
hojesin.osf@seznam.cz, www.hojesin.signaly.cz

Slatiňany

- 14. 11. v 9.30 – Modlitby za kněžská a řeholní povolání, klášterní kaple

Králiky

- 15. 11. v 15.00 – Celostátní setkání rytmických skupin

Hrádek u Nechanic

- 28. 11. – 13. 12. – Vánoce na Hrádku u Nechanic
soboty a neděle od 9.00 do 16.00

ZÁMECKÉ VÁNOČNÍ KONCERTY

- 28. 11. v 18.30 a 20.00 – Tomáš Kočko & Orchester
- 5. 12. v 18.30 a 20.00 – Muzika souboru Kvítek
- 12. 12. v 18.30 a 20.00 – Cimbálová muzika Soláň

www.hradekunechanic.cz

Janské Lázně

- 1. – 4. 12. – Adventní duchovní obnova pro seniory
a lidi středního věku s P. Janem Rybářem SJ, Marianum

Praha

- 14. 11. v 10.00 – Pouť k Pražskému Jezulátku
sraz na Hradčanském náměstí
- 27. – 29. 11. – Tammím
Arcibis. seminář, duch. víkend pro muže od 15 do 30 let

Čihošť

- 14. 11. v 8.45 – Smírná pobožnost
kostel Nanebevzetí Panny Marie

Kalendář královéhradecké diecéze na rok 2016

Objednávejte na:
Redakce Adalberta
Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
Tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz

**60,-
Kč**

Foto: Martin Rýznar

Misijní jarmark
se uskutečnil také
v Holicích
Foto: Lukáš Peška

V Dolní Dobrouči mají misie aktivní příznivce

Farnost Dolní Dobrouč patří mezi společenství, kde nacházejí Papežská misijní díla velkou podporu. Důkladem je bohatý program Misijní neděle i předešlého večera, jak říká **Kateřina Rýznarová**.

Co jste ve vaší farnosti uspořádali v rámci Misijní neděle?

V předvečer Misijní neděle jsme připravili noční putování k Horákově kapli, což je malá kaple v lese za vsí vzdálená asi dva kilometry. Vyšli jsme o půl osmé, děti měly lucerničky a cestou jsme se modlili růženec světla, přičemž každý desátek byl věnován na konkrétní úmysl za misie. Během cesty jsme i zpívali a zpěvem jsme také modlitbu zakončili v kapličce. Pan farář P. Ján Kubis nám na závěr udělil požehnání, dětem jsme rozdali nový časopis Duha, dospělým misijní zápalky. Někteří pak chvíli ještě setrvali v modlitbě.

Kolik vás bylo?

Asi třicet. Ale můžu říct, že nejmladší účastníci bylo necelých čtrnáct dní, nejstarším kolem sedmdesáti let. Některé rodiny přijely z okolních vesnic, takže z toho mám taky radost.

Co Vám ještě udělalo radost?

Kromě obvyklých účastníků, známých tváří, jsem v zástupu zaregistrovala dvě účastnice, které s námi šly poprvé. Radost jsme měli také z toho, že nám vyšlo počasí a že bylo poměrně dost lidí, co se rozhodli přinést této modlitbě nějakou oběť. Ať už tím, že museli přijet z větší dálky, opustit pohodlí domova, vzít s sebou do noci děti nebo při přípravě, že si dobrovolně vzali na sebe nějaký úkol. A taky mám radost z toho, že jsme letos nepotkali žádné zvíře.

Zvíře?

Naposledy se nám totiž stalo, že když se jedna maminka s dcerkou vracely po tmě domů, zapoměly si vzít baterku a uprostřed neosvětlené cesty se proti nim postavil býk, který tu noc utekl majiteli z ohrady. Nemohu asi popsat jejich zděšení, jen si vzpomínám, že se prý velmi modlily a pomaloučku se mu vzdalovaly až k autu. Teď už se té historce smějeme, ale v tu chvíli to muselo být velmi nepříjemné.

Tak to byl Misijní most modlitby. A jak jste prožili Misijní neděli?

Oslavu Misijní neděle jsme ve farnosti spojili s Misijním koláčem. Spolu s dobrotami děti přinesly v obětním průvodu také globus jako symbol celého misijního světa. Zpěvem tuto část mše doprovodila místní Rytmika, která nacvičila pravou zambijskou píseň Ambuye ndife ana anu, v našem překladu Pane, my jsme děti tvé. Známe ji od otce Bernarda Zulu, který naši farnost navštívil před dvěma lety. Po mši svaté děti rozdávaly koláče, jen se po nich zaprášilo a zůstaly plné kasičky. V nich se na Papežské misijní dílo dětí vybralo přes deset tisíc korun. Jsme za to moc vděční, za ochotu i důvěru farníků. Bohu díky za to.

Můžete nám prozradit, jakým dalším způsobem spolupracujete s Papežskými misijními díly?

Od září každý měsíc připravujeme s manželem pro Televizi Noe měsíční magazín o misiích, který jsme nazvali Missio magazín. Ráda bych vás pozvala k jeho sledování, premiéra je každé třetí úterý v měsíci ve dvacet hodin, jeho reprízy či záznam v archivu můžete nalézt na webu Televize Noe.

Bronislava Halbrštátová

Misijní den v Choceň přilákal nové misionáře

Za krásného počasí se v sobotu 3. října ve farnosti Choceň ve spolupráci s Papežskými misijními díly ČR (PMD) konal již pátý Misijní den. Byl určený nejen dětem z Misijních klubek, ale i dětem ostatním a dospělým, kteří se zajímají o misie, chtějí více poznat práci a činnost papežských misíí a nějakým způsobem se zapojit do jejich aktivit. Připraven byl bohatý program v prostoru kostela sv. Františka Serafinského a v budově fary, farního dvora a zahrady.

Hned na úvod, kdy jsme se pozdravili ze všech koutů nejen naší diecéze, ale i z Moravy, Slovenska a díky místnímu duchovnímu správci P. Bogdanu Ganczarkemu i z Polska, nám národní ředitel PMD Leoš Halbrštát s kameramanem Martinem Rýznarem ukázali prostřednictvím fotografií a filmu život na Filipínách. Tuto zemi PMD podporují a oni ji s týmem PMD navštívili letos na jaře. Program byl prokládán pohybovými písničkami, které doprovázela, stejně jako odpolední bohoslužbu, schola děvčat z Letohradu. Choceňské Misijní klubko nacvičilo vtipnou scénku O Něhurce. Proměna malých misionářů v trpaslíky byla dokonalá. Dopolední program v kostele končil společnou modlitbou za papeže Františka, za misionáře a všechny potřebné.

Odpoledne si zájemci prohlédli misijní výstavy PMD. Děti si vyráběly hudební nástroj, africký šperk nebo hračku. Na farní zahradě putovali misionáři přes Evropu, Asii, Austrálii, Ameriku a Afriku a zdolávali překážky, učili se různým dovednostem, vyzkoušeli si věci, ke kterým by se doma nedostali nebo si zahráli na pravé africké bubny. Všechny pak dala dohromady do prostoru amfiteátru vedle fary kapela Smile Back z Letohradu na svůj koncert pro misie.

Závěr Misijního dne patřil mši svaté, při které proběhl slavnostní obřad přijetí dětí do Papežského misijního díla dětí. Vznikla zde tři nová Misijní klubka a přes třicet dětí složilo svůj misijní slib. Nová Misijní klubka budou působit ve farnosti Dohalice, Jablonné nad Orlicí a Vysoké Mýto. Do stávajících Misijních klubek přibyli noví misionáři ve farnosti Choceň, Slatina nad Zdobnicí a Letohrad.

Bronislava Halbrštátová

Více informací naleznete na www.missio.cz.

Liturgický rok v Řeckokatolické církvi v České republice II.

V říjnovém čísle měsíčníku Adalbert jsme nastínili část základních obrysů řeckokatolického liturgického roku a nyní přinášíme dokončení. Liturgický rok je provázen i určitou postní disciplínou. Ve východní církvi existují tyto posty: přísný půst (zdrženlivost od masa, mléčných a vaječných jídel a půst újmy) – na první den Velkého půstu a Velký pátek; zdrženlivost od masa spojený s půstem újmy – Štědrý den a den před Zjevením Páně) a zdrženlivost od masa – pátky během celého roku, středy ve Velkém postě, Povýšení svatého Kříže a Stětí sv. Jana Křtitele.

Prvním postním obdobím liturgického roku je tak zvaná Filipovka. Je to doba přípravy na narození Pána Ježíše Krista. Její začátek je spojený s oslavou svátku sv. Filipa (14. listopadu) a je ukončen 24. prosince. Druhým největším postním obdobím je doba svaté čtyřicátnice – doba Velkého postu. Dalším půstem je období Petřivky – příprava na oslavu svátků apoštolů svatého Petra a Pavla. Toto postní období začíná 1. června a končí před svátkem apoštolů. V byzantském obřadu se setkáváme i s tzv. Uspenským postem, který se vztahuje k zesnutí Bohorodičky a trvá od 1. do 14. srpna.

Věřící mají povinnost se účastnit liturgií během liturgického roku při těchto přikázaných svátcích: každá neděle a tyto zasvěcené svátky (posvátná kongregace pro východní církve z pověření Svatého otce Pavla VI. 21. listopadu 1969 povolila, aby v církvi byzantsko – slovanského obřadu na území Československa byly zasvěcené tyto dekretální svátky, tato liturgická praxe je zachovávána i po rozdělení republiky): 8. prosince Neposkvrněné početí Bohorodičky, 25. prosince Narození Pána Ježíše Krista, 26. prosince Hod Bohorodičky a sv. Josefa, 1. ledna Obřezání Pána Ježíše Krista a sv. Bazila Velkého, 6. ledna Bohozjevení, 25. března Zvěstování Přesvaté Bohorodičky, Svatý a Velký pátek (Velký pátek), Světlé pondělí (Velikonoční pondělí), Nanebevstoupení Páně, 29. června Svatých apoštolů Petra a Pavla a 15. srpna Zesnutí Přesvaté Bohorodičky.

Pozdravy řeckokatolíků během liturgického roku: Slava Isusu Christu!, Slava vo viki!; od Paschy do Nanebevstoupení Páně Christos voskrese!, Voistinu voskrese! a v době Vánoc Christos roždajetsja!, Slavite jeho!

Petr Čapek

Více informací naleznete na adrese: www.exarchat.cz

Liturgický kalendář

1. listopad – Slavnost Všech svatých

1. čtení: Zj 7,2-4.9-14, Žalm: Zl 24(23)
2. čtení: 1Jan 3,1-3, Evangelium: Mt 5,1-12a

2. listopad – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čtení: Mdr 3,1-9, Žalm: Zl 116
2. čtení: Rim 8,14-23, Evangelium: Mt 25,31-46

8. listopad – 32. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 17,10-16, Žalm: Zl 146(145)
2. čtení: Zid 9,24-28, Evangelium: Mk 12,38-44

15. listopad – 33. neděle v mezidobí

1. čtení: Dan 12,1-3, Žalm: Zl 16(15)
2. čtení: Zid 10,11-14.18, Evangelium: Mk 13,24-32

22. listopad – Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení: Dan 7,13-14, Žalm: Zl 93(92)
2. čtení: Zj 1,5-8, Evangelium: Jan 18,33b-37

29. listopad – 1. neděle adventní

1. čtení: Jer 33,14-16, Žalm: Zl 25(24)
2. čtení: 1Sol 3,12-4,2, Evangelium: Lk 21,25-28.34-36

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný úmysl:

Abychom se uměli otevřít osobnímu setkání a dialogu se všemi lidmi, také s těmi, kdo mají jiné přesvědčení než my.

Misijní úmysl:

Za církevní pastýře, aby hluboce milovali své stáde, a tak ho mohli doprovázet na cestě a udržovat jeho naději živou.

Národní úmysl:

Za Boží útěchu pro ty, kdo trpí ztrátou svých blízkých zvláště z důvodu nenávisti a válek.

Celodiecézní kostelní sbírka

15. listopadu 2015 – V Den Bible

Probíhá každoročně v neděli před slavností Ježíše Krista Krále. Výtěžek sbírky, která bude v kostelích naší diecéze konána jako druhá (např. „dveřní“), je určen na podporu biblického apoštolátu. Podle rozhodnutí České biskupské konference náleží 25% výnosu této sbírky Českému katolickému biblickému dílu a 75% České biblické společnosti (ekumenická organizace).

Osobní oznámení

JMENOVÁNÍ A USTANOVENÍ

- Ing. **Zdeněk Sedlák** – diecézní novokněz, od 12. 9. 2015 farním vikářem v Římskokatolické farnosti – arciděkanství Kutná Hora
- Mgr. **Antonín Brychta** – výpomocný duchovní Polička, od 1. 10. 2015 farním vikářem v Římskokatolické farnosti Teplice nad Metují a farním vikářem excurrento v Římskokatolické farnosti – děkanství Broumov

VÝROČÍ NAROZENÍ

- 6. 11. – 40 let – Mgr. **Jan Novotný**, farní vikář v Jičíně
- 18. 11. – 40 let – ThLic. **Ján Kubis**, administrátor v Dolní Dobrouči
- 18. 11. – 50 let – Mgr. Ing. **Vladimír Slámečka**, Ph.D., kněz Královéhradecké diecéze působící v Arcidiecézi pražské
- 18. 11. – 60 let – Ing. Bc. **Antonín Fajstavr**, trvalý jáhen ustanovený ke službě v Trutnově II – Horním Starém Městě
- 19. 11. – 55 let – Mgr. **Milan Vrbiak**, administrátor v Sezemicích
- 26. 11. – 60 let – Ing. **Michal Nesvadba**, trvalý jáhen ustanovený ke službě v Trutnově I

Celodiecézní kostelní sbírka

15. listopadu 2015 – Plošné pojištění

Druhá letošní sbírka na pokrytí nákladů plošného pojištění majetku a odpovědnosti.

Irenka má kde vařit - i tak pomáhají tříkrálové peníze

Irena vaří ve cvičné kuchyni Oblastní charity Polička. Foto: Štěpánka Dvořáková

Poličská Charita letos díky darům z Tříkrálové sbírky zprovoznila novou cvičnou kuchyň pro handicapované klienty. Jak se to podařilo, komu zařízení pomáhá a jak se v kuchyni vaří? O tom více v příběhu Irenky, která také pracuje v tvořivých dílnách a prodává v charitním obchůdku.

Klikatá cesta vedla od myšlenky k cíli vybudovat pro lidi s mentálním postižením z AC dílen a Denního stacionáře Oblastní charity Polička cvičnou kuchyň. Pomohla náhoda, když se pro ni Charitě podařilo loni koupit nový dům, a především pak Tříkrálová sbírka 2013, jejíž výtěžek určený na vybavení kuchyně ve výši 231.000,- Kč ležel na účtu a čekal, až přijde jeho čas.

Letos v dubnu už v přízemní místnosti ve Vrchlického ulici čp. 10 kolem nerezových pracovních stolů postávají dvě pracovní skupinky. V čisté, bíle vykachlíkované cvičné kuchyni pomáhají s přípravou pralinek. Mezi přítomnými pomáhá také Irena Černá. Je jednou ze čtyřiceti klientů s mentálním postižením zmíněných dílen. Tato pětatřicetiletá drobná a energická žena soustředěně modeluje drob-

né cukroví. I přes zhoršenou jemnou motoriku, drobnou vadu chůze i řeči. Irena má oči všude. „Nedávej to tam! Ta cokoláda teče,“ upozorňuje kolegu na chybu při plnění formiček.

„To je celá naše Irenka,“ usmívá se maminka. „Jsem ráda, jaká je,“ dodává žena, která o bolesti, strachu a úzkosti hodně ví. Do jednoho roku Irenky jí lékaři ani nevěřili, že s malou něco není v pořádku. Od stanovení diagnózy „dětská mozková obrna“ dostaly události rychlý spád. Irenka putovala do léčebny v Košumberku, kde ji „rozchodili“ a úspěšný pobyt si poté ještě několikrát zopakovala. Hůře se jí vedlo ve škole. Ze dvou zvláštních škol ji po roce vrátili domů se závěrem „nevzdělavatelná“. Zlom nastal až v ústavu ve Slatiňanech, kde Irenu naučili číst, psát a jednoduše počítat. „Esemesku mi sice pošle s chybami, ale rozumím, co mi potřebuje říct. Umí si přečíst vývěsní tabule a orientovat se podle nich,“ pochvaluje si paní Černá.

Už čtyři roky Irena každý pracovní den dojíždí do Poličky, do AC dílen Oblastní charity. Podle měsíčního programu se

postupně střídá v keramické, výtvarné nebo dřevařské dílně a od letoška také ve cvičné kuchyni. Vyrábí drobné okrasné předměty jako náušnice, korále, pedigové obaly na květináče, keramické misky či figurky. Také šije na stroji a batikuje. Nezalekne se ani takřka mužských prací v dřevodílně: řezání, broušení, šroubování a lakování. Do charitního obchodu Fimfárum, kde Irena také občas prodává, z dílen plynou dřevěné stolky, lavičky, poličky a další drobný zahradní nábytek. Domů se vrací až o půl páté, někdy pěkně unavená.

I rodiče ji doma vedou k práci a k soběstačnosti. V podkroví Ireně budují malý byt, o který se musí sama starat. „Vybavujeme kuchyňku, aby si mohla také sama vařit. To víte jaké to je, když se dvě ženské motají v kuchyni,“ usměje se maminka a naznačuje, jak je ráda, že cvičná kuchyň v poličské Charitě vznikla. „Chci, aby se naučila lépe vařit a byla samostatnější.“

Irena je skutečně samostatná. Byla sice zaměstnaná již ve Slatiňanech a poté v masokombinátu v Poličce, ale udržet si dlouhodobě práci je pro člověka s mentálním postižením obtížné. V sociálně terapeutických AC dílnách je pro Irenu prostředí vstřícnější. Dnes chystají v kuchyňce pralinky, ale obvykle vaří brambory, těstoviny, polévku, pudink nebo jiné jednoduché pokrmy.

Hotovo! Ještě pralinky naskládají do papírových košíčků, vloží do lednice a vzácní hosté mohou přijít. Klienti domyji nádoby a „stáhnou“ podlahu. Kolem Ireny se motá Standa. Vaří také rád. A má rád Irenku. Až odejdou z charitní cvičné kuchyňky, vezmou se za ruce a odpoledne si možná vyjdou na procházku. Jsou klidní a spokojení a je jim spolu na světě dobře. I díky lidem, kteří každoročně přispívají do Tříkrálové sbírky.

Štěpánka Dvořáková

■ AKTUALITY

Senát ocenil Mons. Josefa Suchára Stříbrnou pamětní medailí

Praha: Ke Dni české státnosti ocenil předseda Senátu Milan Štěch sedmnáct osobností z oblasti vědy, kultury a veřejného života Stříbrnou pamětní medailí Senátu. Mezi významnými byl také dlouholetý prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár, jehož jméno je neodmyslitelně spjato s aktivní pomocí lidem v nouzi a na okraji společnosti. V roce 1986 byl tajně vysvěcen na kněze, po roce 1989 byl přijat jako kněz do služby v naší diecézi, kde od roku 1993 spravuje farnost v Neratově. Působí také jako biskupský vikář pro diakonii a sídelní kanovník v Litomyšli. Za jeho příspěvek vzniklo v Neratově občanské sdružení, které dává práci na 75 lidem s postižením, a nabízí unikátní zázemí a vzdělání dětem s handicapem. Mons. Suchár se také podílí na výstavbě školy pro děti v indickém Mansapuru. K vyznamenání gratulujeme a přejeme hodně úspěchů!

Jana Karasová

Mons. Josef Suchár byl oceněn Stříbrnou pamětní medailí Senátu.
Foto: archiv Diecézní charity Hradec Králové

Charita získala tři krajská ocenění v oblasti sociálních služeb

Hradec Králové: Již popáté se 24. září v Hradci Králové předávaly krajské Ceny sociálních služeb a Charita obdržela hned tři. V kategorii Osobnost sociální oblasti byli oceněni Jan Kočí, vedoucí Integrovaného centra pro cizince Diecézní charity HK, a Lenka Hodková, vedoucí Intervenčního centra pro oběti domácího násilí Oblastní charity HK, které uspělo také v kategorii Poskytovatel sociálních služeb. Obec Vysoká nad Labem, která se každý rok zapojuje do Tříkrálové sbírky, byla oceněna za příkladnou vstřícnost při pořádání sbírek na sociální účely. Oceněným gratulujeme a přejeme hodně úspěchů!

Jana Karasová

Ocenění Královéhradeckého kraje v oblasti sociálních služeb.
Foto: Nataliya Dotsenko

Novosvětská v Obecním domě pro mimořádné osobnosti

Praha: V sobotu 31. října se v pražském Obecním domě udílely Ceny Charity ČR, kterou převzala také Marcela Renzová, vrchní sestra Charitní ošetrovatelské služby Farní charity v Litomyšli. Ocenění byla předána osobnostem, které se mimořádně zasloužily o rozvoj charitního díla, za účasti kardinála a arcibiskupa pražského Dominika Duky, prezidenta Charity ČR Mons. Pavla Posáda a jejího ředitele Lukáše Curyla. Paní Renzová k ocenění dodává: „Byla jsem velmi překvapená. Z ocenění mám opravdu radost a vážím si jej.“ Gratulujeme a přejeme hodně úspěchů!

Martina Soukupová

Vrchní sestra Marcela Renzová, držitelka Ceny Charity 2015 za naši diecézi. Foto: archiv Farní charity Litomyšl

Středisko charitní pomoci zahájilo činnost

Humpolec: Oblastní charita Havlíčkův Brod otevřela 21. září nové Středisko charitní pomoci v Humpolci v Máchově ulici. Jeho prvotním úkolem je třídit, opravovat a čistit darované ošacení pro potřebné, především rodiny s dětmi.

Zázemí zde má také Občanská poradna, služba Šipka a další charitní terénní služby. Slavnostního zahájení se zúčastnili představitelé města Humpolec a hradecké Diecézní charity. Její prezident Mons. Josef Suchár novému centru požehnal. Projekt centra byl podpořen z Tříkrálové sbírky a městem Humpolec, které poskytlo i prostory a vybavení. Zahájení se uskutečnilo v rámci Dne Charity a Veletrhu sociálních služeb města. V ostatních humpoleckých službách proběhl Den otevřených dveří. Více na www.hb.charita.cz.

Hana Fikarová

Běžci pomohli vybavit pokoje hospice

Červený Kostelec: Druhého ročníku Běhu pro hospic 26. září v Červeném Kostelci se zúčastnilo bezmála 400 profesionálních i neprofesionálních sportovců, mládeže a dětí z města i okolí. Dvojnásobná mistryně světa Ludmila Formanová, která byla čestným hostem, stačila startovat, běžet i rozdělovat ocenění vítězům. Z výtěžku, který s firemními dary činí téměř 74.000,- Kč, bude obnoven nábytek na pokojích pro pacienty v Hospici Anežky České. Akci uspořádala Oblastní charita Červený Kostelec se Skautem a dobrovolníky. Její ředitel Miroslav Wajsar také poděkoval všem soutěžícím, donátorům i organizátorům. Výsledky, foto a další info najdete na www.behprohospic.cz.

Eva Wagenknechtová

Charita spustila databázi na pomoc migrantům

Praha: V prvních týdnech se v databázi na pomoc migrantům www.pomocuprchlikum.charita.cz, kterou 24. září spustila Charita ČR z iniciativy ČBK, zaregistrovaly stovky nabídek pomoci z celé ČR. Nejčastěji lidé nabízejí oblečení, potraviny, výuku i ubytovací kapacity. Charita si velmi váží takové solidarity, nabídky třídí a postupně dobrovolníky kontaktuje, aby byla připravena nabízenou pomoc využít. Charita ČR působí v rámci římskokatolické církve jako odborný garant pomoci migrantům a spolupracuje s představiteli státní správy a samosprávy. Společně s Caritas Internationalis a Caritas Europa se podílí na finanční i materiální pomoci uprchlíkům u nás i v zahraničí. V ČR provozuje osm poraden pro migranty a infolinku.

Integrační centrum pro cizince Diecézní charity Hradec Králové, které v současné době pomáhá už několika syrským rodinám se statutem azylu, je také připraveno poskytnout pomoc dalším uprchlíkům. Více také na www.charita.cz a www.hk.caritas.cz.

■ KALENDÁŘ NA LISTOPAD

Dušičkové rozjímání

5. 11. od 17.00 hodin, Hradec Králové (náplavka u Pražského mostu). Můžete za své blízké zapálit svíčku nebo poslat balonek „do nebe“. Vystoupí Klicperovo divadla a folkové duo P. Šilhánek a P. Nabožný. Pořádá Oblastní charita HK. Více na www.charitahk.cz.

Setkání národů 2015

10. 11. Adalbertinum Hradec Králové, tř. ČSA. Festival 30 národů a kultur čtyř kontinentů, národní hudba a tance, etnické ochutnávky, národní oděvy a tradiční výrobky. V 16.00 hodin pohádka souboru Světáci a od 17.00 hodin koncert: Chayag - indiánské vystoupení (Ekvádor), Giulia Catania (Itálie), Michal Horák (ČR) a Oxana Evsina (Rusko), Alvina Aghajanyan (Arménie), Duende - španělské flamenco a další. V přísálí výstava uměleckých dřevorezby a výtvarných prací uprchlíků z PoS MV ČR Kostelec nad Orlicí.

Pořádají: Integrační centrum pro cizince Diecézní charity HK ve spolupráci s FF UHK, LF UK Hradec Králové, KUHO Hradec Králové a SUZ MV ČR - PoS Kostelec n. O. Festival podpořily: EU - Azylový, migrační a integrační fond, MV ČR, MŠMT ČR, Statutární město Hradec Králové a Královéhradecký kraj. Více na www.cizincihradec.cz a na facebooku.

Projekt Integrační centrum pro cizince AMIF/1/01 je financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu.

Den otevřených dveří ve Sluníčku

10. 11. od 9.00 do 15.00 hodin, Hradec Králové (Ulrichovo nám. 733). Seznamte se s ranou péčí na pomoc rodinám s handicapovanými dětmi, včetně zrakové péče, rehabilitačních a didaktických pomůcek. Pořádá Oblastní charita HK. Více na www.charitahk.cz.

Svatomartinský benefiční koncert

12. 11. v 18.00 hodin, Dvůr Králové nad Labem, kostel sv. Jana Křtitele. Účinkují Kamila Nývltová a Josef Vágner, záštitu převzal senátor Jiří Hlavata. Z výtěžku bude podpořena Občanská poradna a Osobní asistence. Pořádá Farní charita Dvůr Králové nad Labem a farnost. Více na www.dk.charita.cz.

Den medu

22. 11. od 9.00 do 17.00 hodin, Lidový dům Litomyšl. Po celý den ochutnávky medu, vyprávění včelařů, ukázky živého včelstva, hudební program, kreativní dílny a soutěže. Pořádá Farní charita Litomyšl s místními včelaři, DDM, ZD Dolní Újezd a dalšími partnery. Více na www.litomysl.charita.cz.

Benefiční koncert Ireny Budweiserové

26. 11. od 17.00 hodin, Hradec Králové, kostel Nanebevzetí Panny Marie. Výtěžek podpoří Domácí hospicovou péči. Pořádá Oblastní charita HK. Více na www.charitahk.cz.

Hradecká diecézní charita se zapojila do programu Medevac

Hradec Králové: Pracovníci Integračního centra pro cizince Diecézní charity Hradec Králové v říjnu zajišťovali sociální asistenci a tlumočení devítileté Tatjaně z Ukrajiny, která se léčí v hradecké Fakultní nemocnici v rámci programu Medevac. Tento program financuje MV ČR a organizačně se na něm podílí Charita Praha. Je určen především dětským pacientům, kterým není možné zajistit léčbu v jejich zemi a jejichž stav je natolik vážný, že jsou ohroženi na životě.

Tatjana má popáleniny a vážně zraněnou nohu po výbuchu granátu při jedné z přestřelek v ukrajinském Doněcku. Granát zasáhl dům jejich sousedů, kde byla dívka s rodiči právě na návštěvě. Tatjana přijela do ČR v doprovodu své maminky a v hradecké Fakultní nemocnici již podstoupila operaci zraněné končetiny a rehabilitaci. „Zajišťujeme kontakt malé pacientky a maminky s lékaři a personálem nemocnice včetně tlumočení. Pomáháme dívce také s doučováním, aby ve škole nezameškala,“ říká Jan Kočí, vedoucí Integračního centra pro cizince Diecézní charity Hradec Králové.

Charita ČR byla také pověřena MV ČR poskytnutím sociální asistence Syřanům, kteří 12. října přijeli do ČR rovněž v rámci programu Medevac. Charita je podpoří i v jejich integraci, pokud se rozhodnou do Česka přesídlit natrvalo.

Projekt Integrační centrum pro cizince AMIF/1/01 je financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu.

Jana Karasová

Devítiletá Tatjana z Ukrajiny na léčení v hradecké Fakultní nemocnici v rámci programu Medevac. Foto: Nataliya Dotsenko

Domov sv. Josefa zve na otevření opravených budov

Již téměř rok vás informujeme o rekonstrukci historických budov Fary a Pivovaru v areálu Domova sv. Josefa v Žirči. Na **první prosincový den** plánujeme slavnostní otevření, které završí naše více než roční úsilí o vznik nových 44 lůžek nejen pro nemocné roztroušenou sklerózou. Přivítáme také vzácné hosty z církevního i veřejného života včetně kardinála Dominika Duky.

V Pivovaru bude vedle rehabilitačních místností i cvičební sál, vodoléčba a zázemí pro zaměstnance. V prvním patře

jsou převážně jednolůžkové pokoje pro klienty, vybavené celoplošným transportním zařízením, a jídelna. V podkroví vznikne sál pro výstavy a kulturní akce. V bývalé Faře bude kromě zázemí odlehčovacími pobytům i přednáškový sál a stravovací prostor. Pokoje jsou tu vícelůžkové, v prvním patře s transportním zařízením.

Projekt je financován z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Severovýchod a je podpořen z Programu švýcarsko-české spolupráce.

První akcí v Pivovaru bude **24. listopadu Konference o roztroušené skleróze** a **28. listopadu** od 10.00 hodin vás zveme do Domova na **Den otevřených dveří**, který vyvrcholí benefičním koncertem Jihočeské Devítky v kostele sv. Anny od 17.00 hodin.

Domov sv. Josefa v Žirči 1. prosince otevírá nově zrekonstruované prostory bývalé fary a pivovaru, které budou také sloužit nemocným roztroušenou sklerózou. Foto: archiv Oblastní charita Červený Kostelec

S navýšením kapacity Domova o sto procent vzniknou i nová pracovní místa. Hledáme zejména zdravotní sestry, ošetřovatele a fyzioterapeuty. Více také na www.domovsvatéhojosefa.cz.

Jitka Holcová

Národní potravinová sbírka 2015

V sobotu **21. listopadu 2015** pořádá organizace Byznys pro společnost s Českou federací potravinových bank a Armádou spásy. Letos se také zapojí zaměstnanci a dobrovolníci Charit, například z Hradce Králové, Jičína, Kutné Hory, Litomyšle, Nových Hradů u Skutče, Pardubic, Přelouče nebo Trutnova. Nákupem trvanlivých potravin ve vybraných obchodech zákazníci přispějí matkám a dětem v azylových domech, handicapovaným nebo lidem bez domova v regionu. Darované potraviny pomohou i v charitních zařízeních. Více na www.potravinypomahaji.cz.

Oblastní charita Hradec Králové **hledá dobrovolníky** pro Národní potravinovou sbírku v Hradci Králové a Jaroměři. Více na www.charitahk.cz. Kontakt: jana.plasilova@pbhk.cz nebo dobro@hk.caritas.cz.

Bertík dušičkový

Každá římská bazilika (jsou čtyři) má 5 bran, kterými se budeme mít možnost ho sledovat 8. prosince 2015 v televizi, kdy svatý otec František bude otvírat Svatou bránu v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

Svatá brána je bronzová a je velice zajímavá a krásná. Můžeme v ní číst hlubokou symboliku Božího milosrdenství a lásky vůči lidstvu i vůči nám konkrétně. Bránu vytvo-

řili v padesátých letech minulého století. Je v ní vsazeno několik obrazů, které odkazují na Dějiny

Spásy. První dva obrazy ukazují příběh z knihy Gené- zis, kdy byli první lidé po svém hříchu vyhnaní z ráje. Od této chvíle celé lidstvo tíží dědičná vina, kterou jsme náchylni k hříchu.

Ale hned vedle je dvouob- raz Zvěstování Panně Ma- rií – tyto dva obrazy spolu souvisí tím, že už v Ráji Bůh slíbil, že v tom lidsi nenechá samotné, ale že jim pošle Spasitele. A An- děl Gabriel se na tomto obraze Panny Marie ptá, zda je ochotna nám to- hoto Spasitele darovat. Zajíímavostí je, že anděl vstupuje do místnosti touto branou. Jako kdy- by chtěl autor vyjádřit, že skrze zbožný vstup do chrámu, či už Svatou branou, nebo i branou našich kostelů, také přijímáme neustále Boží nabídku mít Boha ve svém srdci.

V dalším řádku je hned zkraje obraz Křtu Páně, je zde dů- ležitý nápis: „Ty přicházíš ke mně?“ – Bůh nám jde vstříc, protože mu na nás záleží. To připomíná další obraz Dob- rého pastýře, který se sklání k ovečce v trní, aby ji přivedl zpět mezi své stádo. Ten obraz přichodu do společenství pokračuje Milosrdným otcem, který u studny objímá své- ho marňoutatného syna, ten mu říká (což je nápis na této tabulce): Otče, zhléš jsem vůči nebi i tobě. Tato prosba je

vyslyšena v posledním obraze, kde Ježíš pozvedá nemoc- něho a říká mu: Vezmi své lůžko a jdi.

Třetí řada obrazů na Svaté bráně vysvětluje důležitost od- puštění, plače a lásky. První obraz vykrešluje scénu, kdy Pán odpouští hříchy velké hříšnici, která mu myje nohy. Hned vedle se Petr ptá: Pane, kolikrát mám odpustit své- mu bratru – Je zde nápis „Sedmdesát sedm krát“. Krásně doplňuje hříšnici, ale také další obraz, kdy ten samý Petr, který má pochvy o odpuštění, sám zakouší Boží milosr- denství ve chvíli, kdy Pána zapřel. „Pán se otočil na Petra“

Je tam napsáno, jako kdy- by tyto dva obrazy chtěli říct, že chybují i ten, kdo je Pánu nejbližší, a Bůh dává šanci i tomu, kdo byl od Něj nejdále. Tuto řadu uzavřuje Kříž – chví- le spásy, kdy Pán zemřel na kříži.

Poslední řada je řadou víry a církve. Tomáš, kte- rý chce vložit své prsty do Pánových ran – ten- to obraz má nápis „Bla- hoslavení, kdo uvěřili“. Vedle je obraz seslání Duchu Svatého, jsou to narození církve, kdy apoštolové jdou hlásat tuto velikou Boží lás- ku, která je znázorněná na celé bráně. Poslední dva obrazy odkazují na sv. Pavla, který se setkává s Je- žíšem, který mu říká: „Já jsem Ježíš, kterého ty pro- následuješ“. Pavel proná- sledoval církev, ne Ježíše – tedy se Pán ztotožňuje se svou církví.

Poslední obraz znázorňu- je papeže, jak otvírá Svatou bránu. Je zde nápis: „Stojím u dveří a tluču“. My bychom celý rok měli chtít stát u dveří a tlučit, aby nás Pán přijal dovnitř, k sobě. Mezi těmi obrazy jsou v každé řadě papežské znaky. Jsou to znaky těch papežů, kteří tuto bránu již otevřeli pro Svatý rok. Přísti zimu tam přibude také znak papeže Františka. Nápis v dolní části brány říká, že byla vyrobena v roce 1950 během pontifikátu papeže Pia XII.

P. Filip Foltán

Toto bychom se měli učit ve svatém roce, který začne 8. prosince a bude trvat do 20. listopadu 2016. V naší katedrále Svatého Ducha otec biskup Jan otevře bránu milosrdenství 13. prosince v 15.00 hodin. Všichni jste srdečně zváni na tuto bohoslužbu.

Svatý rok je spojený s poutí, jak jsem již psal. Lidé putovali do Říma, aby prošli Svatou branou. My teď máme možnost procházet branou i v Hradci Králové. Co to ale znamená? „Brána znamená, že opouštím venek a vstupuji dovnitř – venku je svět, krásný, plný silného života a tvoření, našich her, kamarádství, školy – všeho, co prožíváme. Ale mezi tím je také mnoho osklivého a nízkého. Nechceme to zvat nesvatým, ale něco z toho svět v sobě přece jen má. Branou však vstupujeme do vnitřku odděleného od trhu, tichého a po-svěceného: do svatyně“. Takhle uvádí krásu symbolu brány Romano Guardini ve své knize O posvátných znameních. Branou vstupují do Boží přítomnosti a u ní se očisťují, připomínám si, že jsem byl pokřtěn. Pokusme si to uvést, movat a vnímat při vstupu do našeho kostela. Často jsou brány nádherně proporcované, aby vyjadřili velkolepost, kterou v sobě ukrývají.

O svatém roce budou náměty na www.bihk.cz pro listopad-dově farní ministrantské setkání.

K tomu vám žehnám. P. Filip Foltán

dou může být každý z nás. Máme zářit před Pánem i před lidmi. V listopadu rozsvěcíme svíce na hrobech, abychom si připomenuli, že naši drazí zemřeli žijí v Bohu. Svice připomíná život a mimo jiné v těchto podzimních dnech nám dává také světlo a teplo.

Být hvězdou, která září v temnotě, je úkol ministranta ve škole, na hřišti, nebo kdekoliv, kde je. Nemusíme o tom mluvit, ale stačí, když se budeme chovat jako křesťané.

Milli ministranti, máme za sebou velkolepé setkání v Brně. Mohli jsme si uvědomit, kolik nás věřících je. Každé takové setkání kromě této velkoleposti v sobě nese i vnitřní proměnu, radost, zážitky, které má každý z nás originální.

Vyznání víry na náměstí, setkání s Pánem Ježíšem v Eucharistii, naše denní služba u oltáře. Vzpomeňme na Abrahámovu smlouvu s Hospodinem, jak jsme skládali obřezek na diecézním setkání v Hradci Králové: „Jako hvězda na nebi a písku na mořském břehu bude Tvého potomstva.“ A takovou hvěz-

Svatý rok začne v prosinci otevřením Svaté brány

„Jsem chvíle, kdy jsem ještě silněji vyzývání, abychom upírali svůj zrak k milosrdenství, a tak se stávali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil Mimo-rádné jubileum milosrdenství jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila větším vydávat silnější a účinnější svědectví,“ říká Svatý otec František. V tomto zvláštním roce se máme snažit o to, abychom byli milosrdní. To ale neznámena, že když tento rok skončí, tak zase nemáme být milosrdní. Během roku milosrdenství se to máme naučit. Svatý otec dává schéma, jak být milosrdným. „Zvláštním znamením svatého roku je pout, protože je obrazem cest, kterou se každý člověk ubírá ve svém životě. Život je putováním a lidská bytost je viator – poutník, který jde po cestě ke křížnému cíli. Také milosrdenství je cílem, kterého je třeba dosáhnout a který vyžaduje závazek a obět, Ježíš nám ukazuje etapy této pouti, kterými lze tohoto cíle dosáhnout. Nesudte a nebudete souzeni, nezavrhujte a nebudete zavrženi. Odpouštějte a bude vám odpuštěno. Dávejte a dostanete: míru dobrou, naštěnou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ (Lk 6,37-38)

LISTOPADOVÝ SVĚTEC
Svatý Martin
(316 nebo 317 – 397)

Martin se narodil v Panonii (dnešní Maďarsko) do rodiny bývalého římského vojáka. Mládí ale prožil v Pavii a na přání otce vstoupil do armády, v níž to dotáhl až do císařské gardy. Přestože vojákem být nechtěl, plnil své povinnosti svědomitě. Většinu svého vojenského života strávil v dnešním Amiensu ve Francii. V mládí se seznámil s křesťanstvím, kterého ho velmi přitahovalo. Jednoho mrazivého zimního večera se vrátil do vojenského tábora v Amiensu a u městské brány potkal žebračka. Martin mečem rozpáral svůj plášť a polovinou žebračka odě. V noci se mu pak v jeho plášti zjevil Ježíš. Martin se dal pokřtít, vystoupil z armády a stal se poustevníkem, knězem a nakonec i biskupem v Tours. Žil skromným životem a v oblibě zejména chudých lidí. Svátek sv. Martina slavíme 11. listopadu, kdy byl pohřben. Ve městě Tours dodnes uchovávají jako relikvii Martinův plášť. Podle lidové tradice přináší na bílém koni první snih.

Ahoj, holky a kluci,
měsíc listopad začíná svátkem Všechny svatých. Každý z nás nese jméno nějakého světce a určité se k němu modlíme, vidíte. Svěťci by nám měli být vzorem pro náš život. Například sv. Martin, o kterém vám v tomto čísle píš, nám může být vzorem ve skromnosti a pomoci druhým. Ve svém okolí jistě najdete někoho, kdo vaši pomoc potřebuje. Zkuste se zamyslet, jak mu můžete právě vy, kluci a holky, pomoci. Nezapomeňte se také pomodlit za ty, kteří už s námi nežijí. Běžte se svými rodiči, babičkou, dědečkem nebo s kamarády na hřbitov, zapalte tam svíčku na hrobě svých blízkých a věnujte jim vzpomínku a modlitbu. Jednou budou i naše dušičky vděčné za každou modlitbu.

Váš kamarád Bertík

Tarsicius. To je časopis nejen pro kluky u oltáře

Měsíčník Tarsicius má v podtitulu „časopis pro kluky u oltáře“, ale počtou si v něm i čtenáři, kteří aktivně neministrují. Začal vycházet v roce 1997 jako Ministrantský bulletin, který se po třech číslech přejmenoval na návrh samotných ministrantů právě na Tarsicia. Podle patrona ministrantů na návrh samotných ministrantů

Každá část časopisu určená jedné z věkovinám, vesmíru či rychlým autům. a stránky věnované sportu, technickým některého z biskupů, vtipy a soutěže komiksy a fotopříběh, osobní pozdravy kategorie. Mezi ně zejména patří dva které většinou zaujmou všechny věkové

ranťu sv. Tarsicia, římského mučedníka. Tarsicia zpočátku vydávala Římskokatolická farnost v Jablonci nad Nisou pro ministranty v litoměřické diecézi, protože tehdejší jablonecký děkan P. Antoin Bratřovský hledal způsob, jak sjednotit osamělé ministranty v pohraničních farnostech. Časem se časopis rozšířil do všech diecézí a jeho vydavatelem se stal spolek Tarsicius, pro kterého časopis produkuje a distribuuje Vydavatelství IN s.r.o. Už od počátku se Tarsicius obrací především k chlapcům ve věku od 6 do 17 let. Protože je cílová skupina poměrně široká, redakce každé číslo nenášíl, ně dělí na 4 oddíly: stránky pro nejmenší, střední a nejstarší čtenáře, a na stránky,

Tarsicius vychází 11x ročně a výtisky do i rozhovory se zajímavými kněžími. povolání – pozdravy ze semináře, svědecktvi známých osobností žijících v manželství věnovaná i hledání životního najde ve své části témata bějí. Nejstarší skupina navíc dané problematice nejloustarší ilustrovaný komiks mají kreslené stránky, křesťanského věku – nejmladší připůsobené na míru konchovní povzbuzení, které je liturgickou rubriku a dvoukových skupin má svou každá část časopisu určená jedné z vě

redakce@tarsicius.cz.
tel.: 480 023 407, 775 598 604, e-mail: redakce@tarsicius.cz.